

ת"פ 19438/03/18 - מדינת ישראל נגד מוחמד אמארה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19438-03-18 מדינת ישראל נ' אמארה(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

מדינת ישראל המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד בני פסקל- פרקליטות המדינה מחוז חיפה

נגד

הנאשם

מוחמד אמארה (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד פארס בריק [סנגוריה ציבורית]

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון חלקי בביצוע עבירות של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) + (ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; עבירות בנשק (החזקה+ נשיאה) לפי סעיף 144(א) רישא+ סיפא+ 144(ב) רישא + סיפא לחוק; נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף לפי סעיף 10(א)+ 62(1) לפקודת התעבורה נ"ח וחובת פוליסה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי נ"ח. ההסדר לא כלל הסדר בנוגע לעונש.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, במועדים הרלבנטיים הפעילה המדינה סוכן סמוי. בין הנאשם לסוכן הייתה היכרות מוקדמת לפני האירועים נשוא כתב האישום. החל מיום 25.9.14 בוטל רישיון הנהיגה של הנאשם ובמועדים הרלבנטיים לכתב האישום הוא נהג ברכב ללא רישיון תקף וללא פוליסת ביטוח תקפה.

3. ביום 17.1.18 התקשר הנאשם לסוכן וביקש להיפגש איתו. למחרת יצר הסוכן קשר עם הנאשם וקבעו להיפגש בערב בכפר כנא בביתו של הנאשם. באותו ערב השניים נפגשו בכפר כנא בסמוך למסעדה שהייתה במקום כאשר הנאשם הגיע נוהג ברכב. משם נסעו לביתו כאשר הסוכן נוסע בעקבותיו. בשלב זה הצטרף אחר, והשניים הציעו למכור לסוכן נשק, רובה סער מסוג קלצ'ניקוב, מטעני חבלה ואקדח. בהמשך קבע הנאשם להיפגש עם הסוכן פעם נוספת ואמר שיסעו ליער שם יבצעו ניסוי כלים בנשק. למחרת, קבעו פעם נוספת להיפגש והנאשם הבטיח לסוכן שיש לו "משהו טוב" עבורו.

4. השניים נפגשו בשעות הערב ב-21:18 בביתו של הנאשם, אז הוציא הנאשם מהחנייה בחצר ביתו תת מקלע מסוג CZ ומחסנית ריקה שתואמת לנשק. השניים נכנסו לסלון הבית שם שהו באותה עת ילדיו הקטינים של הנאשם. בסלון, בעוד הילדים נמצאים במקום, הסביר הנאשם לסוכן על התת מקלע, על המחסנית ועל השימוש בהם והדגים את השימוש בנשק (על יבש). הסוכן שילם לנאשם סך של 20,000 ₪ במזומן והנאשם ניקה את הנשק באמצעות נייר, עטף אותו בניילון נצמד על מנת לנקות דנ"א וט"א מהנשק ומסרו לסוכן. עוד במהלך פגישה זו חזר הנאשם והציע למכור לסוכן אמצעי לחימה שונים כולל

לבנות חבלה, נפצים ורובה סער MP44. הוא הוציא מכיסו חפץ הנחזה להיות אקדח והציגו לסוכן, ואמר לו שהוא מוכר אותו תמורת 18,000 ₪ ושיג לסוכן אקדח כזה.

5. בהליך זה התנהלו מספר לא מועט של ישיבות הוכחות עד שבסופו של דבר החליט הנאשם להודות בכתב האישום המתוקן.

טיעוני המדינה לעונש

6. המדינה ציינה כי לחובת הנאשם 9 הרשעות קודמות בעבירות נשק, אלימות, סמים, קשר לפשע, איומים ורכוש והוא ריצה בעבר עונשי מאסר ממושכים. כמו כן לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה בן 24 חודשים בגין עבירות נשק מסוג פשע. צוין שהנאשם עצור מיום 26.2.18. נטען שהערכים החברתיים של שמירה על ערך החיים, ביטחון הציבור ושלומו נפגעו.

7. באשר לנסיבות ביצוע העבירה נטען שמדובר בנסיבות חמורות: נטען שהתקיים תכנון מוקדם מפורט במיוחד, נטען עוד שאין מדובר במעידה חד פעמית, אלא שהנאשם הודה שיש לו נגישות לאמצעי לחימה שונים ומגוונים וכי הוא מתבסס ומתפרנס מסחר באמל"ח, כאשר ניתן להסיק זאת מההצעות השונות שהציע לסוכן.

8. נטען עוד שהנאשם מילא חלק דומיננטי ובלעדי בביצוע העבירות; הוא זה שיצר קשר ראשוני עם הסוכן, הוא פעל לקידום עסקת הנשק, ולצורך הפקת רווח כספי ממנה. נטען עוד שמדובר בשרשרת מעשים שהנאשם היה מסוגל לחדול מהם בכל שלב. נטען שסוג כלי הנשק מהווה נסיבה נוספת לחומרה כאשר מדובר בתת מקלע מסוג נשק תקני. נסיבה לחומרה נוספת צוינה כביצוע העסקה בסלון ביתו בנוכחות ילדיו הקטינים. נטען עוד שהנאשם הבין היטב את הפסול במעשיו וחרף זאת המשיך בעסקה מתוך בצע כסף.

9. לסיכום טענה המדינה שנסיבות ביצוע העבירה בתיק חריגות בחומרתן ומעידות כי עסקינן בנאשם מסוכן לציבור, נטול מורא, ונעדד גבולות.

10. הוזכר שהפסיקה של השנים האחרונות מצדדת בהחמרת הענישה בעבירות הנשק, כחלק מהצורך להילחם בתופעה של נפישות של אמל"ח בלתי חוקי בידי חלק מהציבור.

11. אוזכרו המקרים הבאים:

ע"פ 4439/19 **מדינת ישראל נ' יונס סובח** (5.11.2019) שם המשיבים הורשעו בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמורות ובעבירות נשק. נגזרו עליהם עונשים של 42, 50 ו-24 חודשי מאסר. ערעור המדינה התקבל והעונשים הוחמרו ל-6 שנות מאסר, 5 שנות מאסר ו-3.5 שנות מאסר.

ת"פ 52790-03-18 **מדינת ישראל נ' רביע סגים** (13.11.2019) שם הורשעו שני נאשמים בעבירות נשק. נאשם 1 הורשע בשני אישומים שונים- בהחזקה, הובלה וביצוע עסקה בנשק, ובאישום השני שני הנאשמים הורשעו בהחזקה והובלה של נשק. נקבע מתחם ענישה שבין 3-6 שנות מאסר לכל אישום, ונאשם 1 נידון ל-4.5 שנות מאסר בפועל ונאשם 2 ל-3 שנות מאסר בפועל.

בת"פ 45432-11-15 **מדינת ישראל נ' רונן דהוד** (4.4.2016) הורשע הנאשם בשני אישומים של עבירות סחר בנשק ועבירות נשק מול סוכן. מדובר בנאשם עם עבר פלילי מכביד. נקבע מתחם ענישה בין 2-5 שנים והוטלו 45 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש נדחה.

ת"פ 533-05-17 **מדינת ישראל נ' שלאטה** (30.4.2018) הורשע נאשם על פי הודאתו בסחר בנשק ועבירות בנשק בשלושה אישומים. למרות שהיה צעיר נעדר עבר פלילי, הוטלו עליו 4 שנות מאסר בפועל. הוא חזר בו מערעור שהגיש.

ע"פ 3877/16 **פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל** הורשע נאשם בנשיאת אקדח, מחסנית וכדורים והושתו עליו 34 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם על העונש נדחה.

בע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל** (4.12.2011) הורשע נאשם בשתי עבירות של סחר בנשק ושתי עבירות של נשיאת נשק לאחר שמכר אקדח ותת מקלע לסוכן. לנאשם היו תשע הרשעות קודמות וריצה בעבר עונשי מאסר בפועל. הוטלו עליו 38 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש שלערעור החמיר בעונש וקבע שיש לעלות את רף הענישה בהדרגה וגזר על הנאשם 46 חודשי מאסר.

ת"פ 3058-05-10 **מדינת ישראל נ' טאר הייבי** (7.7.2011) נגזרו 9 שנות מאסר על נאשם שהורשע בביצוע 4 עבירות של סחר בנשק ו-3 עבירות של סיוע לסחר בנשק. הוא היה בעל עבר פלילי מכביד וביצע את העבירות כשהיה אסיר משוחרר וכן בעת שהיה אסיר. ערעור שהוגש לביהמ"ש העליון נדחה.

בת"פ 30145-12-11 **מדינת ישראל נ' אמירהם ח'טיב** (6.2.2012) הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע שתי עבירות של החזקת נשק ושתי עבירות של סחר בנשק ונידון ל-54 חודשי מאסר בפועל. הנאשם היה בעל עבר פלילי מכביד וריצה בעבר 5 שנות מאסר בפועל בגין עבירות נשק. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

12. נטען שהפסיקה קבעה שמתחם הענישה ההולם אינו נגזר אך ורק מרמת ענישה נהגת, אלא נקבע גם

בהתאם להכרעה הערכית המתבססת על שיקולים שונים, כאשר מדיניות הענישה מהווה רק אחד מהשיקולים. נטען שקיימת סכנה ברורה הנובעת מעבירות נשק העוברים מיד ליד כדי לשמש למטרות בלתי חוקיות במישור הפלילי והביטחוני.

13. נטען שהמציאות בארץ מחייבת להחמיר ולהעלות את רף הענישה בגין עבירות נשק לאור נפישותם וזמינותם של כלי הנשק ובהתחשב בסיכון שהם מהווים (ע"פ 5220/09 **הייתם עוואודה נ' מדינת ישראל** וע"פ 2368/11 **מדינת ישראל נ' ג'מאל נפאע**). נטען שסחר בלתי חוקי בנשק מאפשר ומגביר עבירות אלימות והפכו למכת מדינה של ממש.

14. כמו כן צוין הקושי לגלות את ביצוע העבירות וכן הפיתוי הנובע מכך לבצען. נטען שמתחם העונש ההולם נע בין 5-8 שנות מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי מרתיע ומשמעותי וקנס.

15. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם הוזכר שהוא הודה במסגרת הסדר טיעון אך שהודאתו הגיעה בשלבים מתקדמים של המשפט, שלב פרשת ההגנה, לאחר שהוא כבר העיד ולאחר שהתקיימו דיוני הוכחות רבים. המאשימה טענה שלא ניתן במצב זה לקבוע שהנאשם הביא לחיסכון בזמן שיפוטי. נטען שאין שיקולי שיקום שמצדיקים סטייה ממתחם הענישה ההולם, ולא הונח תסקיר מטעמים המצדיקים הקלה כלשהי בעונש.

16. באשר לעברו הפלילי הוזכר שמדובר בנאשם רצידיביסט בעל עבר פלילי מכביד ביותר שלחובתו 9 הרשעות קודמות בעבירות נשק ובעבירות אחרות. הנאשם ריצה עונשי מאסר ממושכים בהיקף של שנים רבות ובמצטבר כמעט 16 שנים שבילה מתוך השנים 1999-2018 מאחורי סורג וברית. נטען עוד שהעבירות הנוכחיות בוצעו כחודשיים וחצי לאחר שחרורו למרות קיום מאסר על תנאי ביחס אליו. נטען שהנאשם לא למד לקח מהעונשים שהוטלו בעברו ונטען שמדובר בדפוס עברייני מושרש. נטען שהמקרה מצדיק הפעלת סעיף 40 לחוק העונשין והוזכרה פסיקה בעניין זה. כמו כן התבקש להפעיל במצטבר באופן מלא את המאסר התנאי שחל לגבי הנאשם.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

17. ב"כ הנאשם טען שאין מקום לקבל את טענות המדינה. הוא המשיך וטען שאין זה נהוג בשנים האחרונות להפעיל את סעיף 40(ה) לחוק העונשין רק על סמך עבר פלילי, זאת למרות שבמחוז ובמדינה נידונים תיקים פליליים חמורים רבים. הוא המשיך וטען "אני אישית כסנגור הרבה שנים ומדי יום ביהמ"ש ושומע וטוען, אני לא שמעתי על מקרה אחד". הסנגור טען שאין זה מתאים למדיניות הקבועה הנהוגה על ידי פרקליטות מחוז חיפה ובוודאי שלא במקרה הנוכחי. נטען שאין זה אפשרי ליצור במקרה הנידון תקדים על גבו של הנאשם רק מכיוון שהתביעה מעוניינת להשיג עונש חמור וזאת מכיוון שהתיק הוא חלק מקבוצה של תיקים באותה פרשה (תיקי הסוכן).

18. נטען שלא יעלה על הדעת שהתביעה במסגרת קבוצת תיקים דומים פחות או יותר משלימה עם עונשים מסוימים, מקלים יותר בהרבה, ובתיק אחד שאין בו דבר חריג מבקשת מבית המשפט ליצור תקדים ראשון במחוז בחיפה. נטען שהמתחם שהוצע על ידי המדינה מופרך וללא בסיס בפסיקה וביתר שאת מופרך לבקש לעשות שימוש בסעיף 40(ה) לחוק.

19. הסנגור טען שנשמעו חלק ניכר מהראיות ונשמע גם קו ההגנה, ונטען שמדובר בקו הגנה לגיטימי נוכח מארג הראיות. נטען שהנאשם לא חלק על העובדה שנפגש עם הסוכן ומכר לו נשק, אלא הוסיף וטען שהודח במסגרת הפגישה הראשונה שלא תועדה באמצעים חיצוניים (המדינה התנגדה לטיעון זה כאשר נטען שהדברים לא באו לידי ביטוי בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם). בהמשך, הסכים הסנגור שהנאשם ויתר על הטענה האמורה, אך חזר וטען שמדובר במחדל חקירתי שיש לקחת אותו בחשבון.

20. הסנגור חזר וטען שהנאשם לא היה חלק מהיעדים המתוכננים של אותו סוכן, ושהקשר עמו נוצר באופן מקרי, דבר שיש אותו הוא לקחת בחשבון (גם לטענה זו התנגדה המדינה). הסנגור המשיך וביקש שביהמ"ש יסיק שההתקשרות בין הסוכן לנאשם נוצרה באופן מקרי.

21. הסנגור טען כי לאחר ההודאה הנאשם אמר לתת את הדין על עסקה אחת בהתאם לכתב האישום. נטען שאין כל יסוד לאמץ את מתחם הענישה שמוצע ע"י המדינה ונטען שאף הפסיקה שהובאה ע"י המדינה בקושי מגיעה לגבול התחתון של המתחם שהוצע. נטען שאין המקרה שונה מהמקרים האחרים הנידונים במסגרת אותו מבצע.

22. נטען שרמת הענישה שהוטלה על הנאשמים האחרים במסגרת המבצע רלבנטית במיוחד, וכי עקרון אחידות הענישה חל בנידון. נטען שבמקרה של הנאשם בוהדנה מדובר בעבירה של סחר בנשק - אקדח ואישום נוסף בגין עבירה של סחר בסמים ועוד אישום בגין סחר בתת מקלע לא תקני מאולתר ושם נגזרו 27 חודשי מאסר בלבד בהסכמת המדינה.

23. אוזכר תיק נוסף (סבג) שם הסכימה המדינה בגין עבירה של סחר בנשק וסחר בסם והחזקת נשק לתקופת מאסר של 12 חודשים ויום. נטען ששני מקרים אלה מהווים אינדיקציה ברורה בהיקף הענישה שיש להטיל. על כן נטען שמתחם הענישה הולם צריך לנוע בין 12-27 חודשי מאסר בפועל. הוזכר שגם ככה עומד כנגד הנאשם מאסר על תנאי מכביד וארוך כאשר העונש צפוי ל"הקפיץ" את הענישה בצורה משמעותית ממילא. הסנגור טען שיש להפעיל את המאסר על תנאי מחציתו במצטבר ומחציתו בחופף בהתחשב בתיקים האחרים במבצע, ובהתחשב בכך שהנאשם נמצא במעצר תקופה ארוכה מאוד, כמעט שנתיים.

24. נטען עוד שהתנאים להפעלת סעיף 40(ה) לא מתקיימים וכי אין מדובר במקרה חריג מספיק ונטען שלא מספיק עבר פלילי מכביד בלבד כדי להפעיל את הסעיף. בנוגע לקנס נטען שהנאשם שוהה

שנתיים במעצר ללא הכנסות, וכי הוא חסר אמצעים לשלם את הקנס.

הסנגור אזכר פסיקה כדלקמן-

ת"פ 12705-03-18 **מדינת ישראל נ' סבג** (15.11.2018) שם בגין ביצוע עבירות של החזקת נשק שלא כדין, סחר בנשק, וסחר בסם מסוכן הוטל על הנאשם עונש מאסר של 12 חודשים ויום. על פי כתב האישום עולה שמדובר בסחר בחמישה עטי אקדח ו-300 גרם קנאביס. יוער עוד שמדובר בהסדר סגור שהוצג לאישור בית משפט.

ת"פ 13236-03-18 **מדינת ישראל נ' דהן** (15.1.2019) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של סחר בסם מסוכן, ועבירות נשק, כאשר הנאשם שם הורשע בסחר של סם מסוג קוקאין במשקל 17 גרם ובהחזקת שני תתי מקלע מאולתרים ותחמושת ונידון ל-36 חודשי מאסר בפועל, כאשר נקבע מתחם שבין 28-48 חודשי מאסר. גם במקרה זה הוצג הסדר סגור שכלל רכיב ענישה.

ת"פ 20044-03-18 **מדינת ישראל נ' מתן בודנה** (31.10.2018) הורשעו הנאשמים על פי הודאתם, בעבירת סחר בנשק (נאשם 2 הורשע בעבירת החזקת נשק). ההסדר כלל הסכמה לגבי העונש, והוטלו על נאשם 1 27 חודשי מאסר בפועל. הסדר הטיעון אומץ על ידי בית המשפט. באותו מקרה הנאשמים הודו בשלב מוקדם של הדין והובא בחשבון גם עברו הפלילי המכביד של הנאשם 1 (שלא כלל עבירות נשק).

דברי הנאשם

25. הנאשם עצמו טען שאין לו אמצעים כספיים ויש לו חמישה ילדים בבית, וביקש שיתחשבו בו בנושא הקנס והמשיך וטען "**אני מבקש להתחשב בי כי אני רק יצאתי מבית הסוהר ולא רציתי לחזור לזה עד שהוא בא אליי**".

השלמת טיעון

26. בהתאם להחלטה הגישה המדינה טיעון משלים כמענה לטענות האפליה שנטענו על ידי הסנגור. ביחס לתיק בודנה נטען שהסדר הטיעון שנערך היה חריג לקולא שנבע מנסיבות המיוחדות של התיק וקשיים שעלו בהקשר של חומר הראיות שנאסף. נטען שאותם קשיים אינם קיימים בעניינו של הנאשם.

27. שנית נטען שההסדר נכרת טרם נשמעו ראיות ושלישית נטען שקיים הבדל משמעותי בין העבר הפלילי של בודנה לבין העבר הפלילי של הנאשם כאשר לנאשמים בתיק האחר אין עבירות בנשק.

בנוגע לתיק 12705-03-18 נטען שמדובר בנשק מסוג אחר, פחות חמור, עטי אקדח. כמו כן הנאשם שם הודה

בתחילת ההליך.

בנוגע לתיק 18-03-13236 אחד הנאשמים הורשע בעבירת החזקת נשק בלבד להבדיל מעבירת סחר בנשק וכן בעבירת סחר בקוקאין. נטען שהלכה למעשה העבירות הנ"ל הינן בסמכות של ביהמ"ש שלום והוא הובא לביהמ"ש המחוזי מאחר והיה קשור לנאשמים האחרים. הוסכם שאכן לנאשם היה עבר פלילי מכביד ולכן הוטל עליו עונש משמעותי של 36 חודשים אך נטען שעברו כלל עבירה אחת בלבד של החזקת נשק. כמו כן נטען שגם הסדר זה הוצג טרם תחילת ההוכחות.

כך טענה המדינה שאין זו אפליה בין הנאשמים.

28. הסניגור הגיש גם הוא השלמת טיעון בו טען להפליית הנאשם והפרת עקרון אחידות הענישה לעומת המקרים האחרים שנידונו במסגרת המבצע הנוכחי ובעיקר מקרה בוהדנה ומקרה סבג.

דין

29. הנאשם יליד 1974 ובן 45. הוא עצור בתיק זה מאז יום 26.2.18.

30. הערכים החברתיים שנפגעו הם - שמירה על החיים, בטחון הציבור ושלומו. כיוון שמדובר בעבירות של סחר בנשק, ועבירות של החזקה ונשיאה מדובר בפגיעה יחסית חמורה בערכים המוגנים. לעניין העבירות האחרות נפגעו הערכים של שמירה על הסדר הציבורי ובטיחות בדרכים.

31. באשר לנסיבות ביצוע עבירות הנשק, התקיים תכנון מוקדם - קיום הקשר עם הסוכן, הנעת העסקה והתיאומים סביב לה, שמירת האמל"ח בביתו טרם העסקה, ההצעות לגבי אמל"ח נוסף. לנאשם היה חלק דומיננטי עד בלעדי בביצוע העבירות שבא לידי ביטוי בין היתר בייזום הקשר על פי כתב האישום. הנאשם יכול היה להפסיק את ביצוע העבירות בכל שלב. כמו כן, נסיבה לחומרה הינה העובדה כי מדובר בתת מקלע שהינו נשק תקני. הנאשם היה חייב להבין את הפסול במעשיו בייחוד לאור עברו. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה היו בצע וכסף והנאשם הינו רצידיביסט סדרתי בעניין סחר בלתי חוקי בנשק.

32. מתחם העונש ההולם נע בין 3-6 שנות מאסר בפועל בנסיבות.

באשר לנסיבות שהינן קשורות לגזירת העונש בתוך המתחם יצוין כי הנאשם אמנם נטל אחריות למעשיו ואולם הודאתו ניתנה לאחר סיום מרבית שלבי המשפט, בשלב מאוחר מאד. כאמור לעיל, הנאשם הינו רצידיביסט סדרתי בכל הקשור לעבירות נשק ועבירות נוספות כאשר לחובתו 9 הרשעות קודמות בעבירות נשק, אלימות, סמים, קשר לפשע איומים ורכוש. הוא ריצה כבר מאסרים, ובין היתר: 30 חודשים בגין עבירות נשק, תוך הפעלת

תנאי; 5 שנים בגין עבירות נשק; 4 שנים בגין עבירות נשק.

בין השנים 1998-2018 שהה כמעט 16 שנים בכלא (מתוך 20 השנים האחרונות). את העבירות הנוכחיות ביצע רק כחודשיים וחצי לאחר שחרורו האחרון וזאת כאשר תלוי מעל ראשו מאסר על תנאי של שנתיים.

מאיך ולקולא, הנאשם כבר אינו אדם צעיר מאד והוא בעל משפחה אשר תושפע לרעה במידה וירצה תקופת מאסר ארוכה. כמו כן, הוא בכל זאת נטל אחריות על מעשיו, גם אם בשלב מאוחר מאד.

33. אכן ניתן טכנית להפעיל את הסעיף במקרה דנן כאשר מתקיים התנאי כי **"יש חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות וכי החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור"**, וכן כי **"נאשם עבר פלילי משמעותי"** שהינו אחד מהתנאים החלופיים להפעלת הסעיף.

34. ברם, מדובר בסעיף אשר אין מפעילים אותו אלא במקרים חריגים ונדירים. בבד"מ 2081/18 **שרת המשפטית נ' השופטת רונית פוזננסקי- כץ** (18.7.2018) נקבע כי **"...החוק והמציאות הפסיקתית מלמדים כי סעיף 40 לחוק העונשין הוא יוצא מן הכלל, שבתי המשפט אינם מרבים להשתמש בו ושעיקר פועלו הוא דווקא עדות על הכלל"** (עמ' 41).

35. הדעה נותנת כי יש מקום לחרוג לחומרה ממתחם הענישה ההולם רק כאשר השיקולים המנויים בסעיפים 40ט ו-40"א לחוק אינם מניבים תוצאה המעניקה את ההגנה הנדרשת על הערך של הגנת שלום הציבור.

36. המקרה דנן על אף שהינו חמור, נעדר המאפיין המיוחד הדרוש כדי להצדיק חריגה מהגבול העליון של מתחם הענישה. הנאשם הוא אמנם רצידיביסט סדרתי בכל הנוגע לעבירות נשק ועל אף זאת, אין הוא נכנס בגדר הקטגוריה הייחודית השמורה למעטים שמעשיהם כה חמורים ומזעזעים שגם הרף הגבוה ביותר של מתחם הענישה אינו מהווה תשובה הולמת לשקלול ענישתם (לעניין זה השוו עמ': ת"פ (שלום תל אביב) 76/12 **מדינת ישראל נ' צרפתי** (16.12.2012)).

37. בעניין זה יוער כי איני מקבל את טענת הסניגור שעמדת המדינה פסולה כיוון שהיא סותרת את עיקרון של אחידות הענישה וכי על ענישתו של הנאשם להתכתב עם רמות הענישה של המורשעים האחרים במסגרת מבצע הסוכן הנוכחי. עקרון אחידות הענישה הוא עקרון רלוונטי, ברם מהווה אך נתון אחד מתוך הנתונים שיש לקחתם בחשבון (עוד יוער כי ספק אם הוא חל במלוא התוקף כאשר אין מדובר באותה פרשה אלא בפרשות מקבילות שהמכנה המשותף ביניהם הינו דמות הסוכן המשטרתי שהופעל - לעניין זה ראו המקרה שאוזכר על ידי הסנגור, ע"פ 4597/13 **פיצ'ו נ' מדינת ישראל (22.9.2014)**). מכל מקום, הנתון החמור והקובע לגבי הנאשם דנן הינו החזרתיות על ביצוע עבירות נשק מצידו בתדירות גבוהה והטענה כי הענישה שהוטלה עליו עד היום לא הספיקה כדי להניא אותו מחזרה לעולם הפשע וביצוע עבירות נשק נוספות.

38. **מכל האמור הגעתי למסקנה כי יש להעניש את הנאשם בחומרה בגבול העליון של המתחם.**

- א. אשר על כן, הנני מטיל עונשים כדלקמן:
- ב. 6 שנות מאסר בפועל, כאשר תנוכה תקופת המאסר החל מיום 26.12.18.
- ג. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים ממועד שחרורו שיופעלו במידה והנאשם יעבור עבירות נשק או אלימות מסוג פשע.
- ד. המאסר על תנאי מת"פ 15-06-54526 של 24 חודשים יופעל מחציתו במצטבר ומחציתו בחופף - דהיינו 12 חודשים במצטבר.
- ה. קנס בסך 10,000 ₪ לתשלום עד ליום 31.12.21.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' שבט תש"פ, 30 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.